Dosarul nr. 2-544/23
2-22032431-12-2-09032022-1

H O TĂ RÂ R E
în numele Legii

15 mai 2023 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Balan
Grefier Bogdana Mamedov

examinând în ședință publică cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Igor Demciucin împotriva lui Victor Mihailov cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 07 martie 2022, Igor Demciucin a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Mihailov cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 02 martie 2019, la solicitarea lui Victor Mihailov, i-a acordat, cu titlu de împrumut, suma de 2 400 de Euro, care urma a fi restituită pînă la data de 01 aprilie 2019.

A menționat că, părțile erau în relație de prietenie și nu au întocmit o recipisă, care să confirme împrumutul acordat.

A susținut că, la data scadenței, datoria nu a fost restituită, iar pârâtul a început să se eschiveze de la apelurile sale, fapt care a servit temei pentru înaintarea unei plângeri la organele de drept în luna octombrie 2019.

A afirmat că, potrivit procesului-verbal de consemnare a declarațiilor lui Victor Mihailov din 06 decembrie 2019, ultimul a comunicat din nou date eronate si false cu scopul de a duce în eroare organele de drept, dar, totuși a confirmat faptul că, în luna martie 2019 a primit de la el un împrumut.

A relevat că, în ceea ce privește versiunea invocată de Victor Mihailov precum că, ar fi dator doar cu suma de 1 600 de Euro, iar diferența ar fi fost achitată în cont la anumite servicii, nu corespunde realității, în acest sens fiind acumulate și probe concludente de către organul de urmărire penală.

A notat că, după finalizarea examinării plângerii de către organele de drept, la data de 04 noiembrie 2020, în adresa pârâtului a fost expediată o cerere prealabilă, cu solicitarea restituirii sumei împrumutate. Ba mai mult, din luna noiembrie 2020 până în prezent, ținând cont de faptul că, totuși au fost prieteni, mizând în continuare pe buna-credință a pârâtului, îi ruga pe cunoștințele comune să-i transmită solicitarea de a restitui împrumutul, însă până la data depunerii prezentei cereri, o reacție la acestea nu a primit.

A invocat că, conform art. 1248 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel, iar conform art.942 alin. (1) si (2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobânda de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății.

A mai invocat că, potrivit calculatorului de pe situl www.calc.prolex.md, pentru neachitarea în termenul convenit a împrumutului în sumă de 2 400 de Euro, dobânda de întârziere constituie 949,21 Euro, calculată din data scadenței- 01 aprilie 2019 până la data depunerii cererii de chemare în judecată – 02 martie 2022.

Solicită admiterea acțiunii și încasarea de la pârât în beneficiul său a împrumutului în sumă de 2 400 de Euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 949,21 de Euro și a taxei de stat în sumă de 2 081,20 de lei.

Ulterior, reprezentantul reclamantului Igor Demciucin, avocatul Ileana Popescu a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a împrumutului în sumă de 2 400 de Euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 1 540,22 de Euro și a taxei de stat în sumă de 2 412,83 de lei.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Igor Demciucin, avocatul Ileana Popescu a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată, pârâtul Victor Mihailov nu s-a prezentat, despre locul, data și ora ședinței de judecată a fost înștiințat în mod legal.

Audiind reprezentantul reclamantului, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră acțiunea întemeiată și care urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Conform art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 1242 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În sensul norme citate, este de înțeles că, contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord), conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceiași sumă de bani sau bunuri de același gen, calitate sau cantitate.

La caz, instanța de judecată reține că, reieșind din prevederile capitolului VII, care reglementează împrumutul, este cert că, Codul civil nu conține reguli speciale cu privire la forma contractului de împrumut, urmând să fie respectate regulile generale referitoare la forma convenției, adică prevederile art. 321 și 322 din Codul civil, conform cărora trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

Faptul încheierii contractului de împrumut în formă scrisă poate fi demonstrat printr-un înscris, semnat de părți (împrumutat şi împrumutător), cît şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, documente electronice, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Totodată, se mai reține că, în cazul în care contractul de împrumut nu a fost încheiat în formă scrisă, însă ulterior împrumutatul își recunoaște, prin declarație scrisă, obligația, contractul respectiv se consideră valabil conform art. 1048 alin.(1) din Codul civil.

Recunoașterea datoriei de către împrumutat, consemnată în explicațiile oferite organului de poliție, procuraturii sau în procesul-verbal al ședinței de judecată, semnat de către împrumutat, confirmă valabilitatea contractului de împrumut.

Astfel fiind, instanța de judecată reține că, din procesul-verbal de consemnare a declarațiilor din 06 decembrie 2019, întocmit de către organul de urmărire penală, rezultă că, Victor Mihailov a confirmat că, în luna martie 2019, a împrumutat de la Igor Demciucin suma de 6 000 de Euro, iar ulterior, i-a restituit suma de 4 400 de Euro aproximativ în 4 tranșe. La moment urmează să-i mai restituie suma de 1 600 de Euro (f. d. 11).

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Victor Mihailov în beneficiul lui Igor Demciucin împrumutul în sumă de 1 600 de Euro.

Conform art. 1248 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Conform art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 04 noiembrie 2020, Igor Demciucin a expediat în adresa lui Victor Mihailov o cerere prealabilă, prin care a solicitat restituirea împrumutului acordat în termen de 7 zile calendaristice din momentul recepționării prezentei cereri.

La data de 05 noiembrie 2020, Victor Mihailov a recepționat cererea prealabilă, fapt confirmat prin avizul de recepție a acesteia (f. d. 18), însă în termenul acordat nu a restituit împrumutul.

Astfel, dobânda de întârziere urmează a fi calculată pentru perioada 14 decembrie 2020 - 29 martie 2023 și constituie 257,02 lei.

Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Victor Mihailov în beneficiul lui Igor Demciucin dobânda de întârziere în sumă de 257,02 Euro.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 02 martie 2022 și, respectiv, la data de 30 martie 2023, Igor Demciucin a achitat taxa de stat pentru depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 2 414,82 de lei (f. d. 3, 46).

Dat fiind faptul că, acțiunea a fost admisă parțial, judecătorul consideră necesar de a încasa de la Victor Mihailov în beneficiul lui Igor Demciucin taxa de stat în sumă de 1 141,51 lei.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial acțiunea depusă de către Igor Demciucin împotriva lui Victor Mihailov cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 94, 238-241 și 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se admite parțial acțiunea depusă de către Igor Demciucin împotriva lui Victor Mihailov cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Victor Mihailov (IDNP *****) în beneficiul lui Igor Demciucin (IDNP *****) împrumutul în sumă de 1 600 (o mie șase sute) de Euro și dobânda de întârziere în sumă de 257,02 (două sute cincizeci și șapte Euro 02 cenți) Euro sau echivalentul acestora în lei moldovenești conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii.

Se încasează de la Victor Mihailov (IDNP *****) în beneficiul lui Igor Demciucin (IDNP *****) taxa de stat în sumă de 1 141,51 (o mie o sută patruzeci și unu lei 51 bani) lei.

În rest acțiunea se respinge.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Tatiana Balan